

Kirkeansatte
i Delta

Kulturdepartementet

postmottak@kud.dep.no

Deres referanse 14/1686

Kirkeansatte i Delta viser til høringsbrev av 2. september 2014 angående Høring - NOU 2014: 2 Lik og likskap, og vil med dette levere vårt hørings svar.

Om Kirkeansatte

Kirkeansatte i Delta har ca. 1000 medlemmer. Kirkeansatte er en yrkesorganisasjon i Delta og ivaretar Deltas yrkesfaglige saker innenfor kirken. Kirkeansatte er en del av Arbeidstakerorganisasjonen Delta med i alt 67.000 medlemmer. Vi organiserer menighetssekretærer, daglige ledere/menighetsforvaltere, menighetsansatte, kirke-/kirkegårdsansatte, diakoner, kateketer, kirkemusikere, kirkeverger og annet administrativt personell ved menighetskontor, kirkevergekantor, bispekontor eller i kirkelige organisasjoner samt elever og studenter innen disse områdene

Kistegravlegging og kremasjon likestilles økonomisk og juridisk som gravferdsform

Utvalget mener at gravferdsformene kremasjon med urnenedsettelse og kistegravlegging bør likestilles. Derfor bør blant annet adgangen til å kreve kremasjonsavgift oppheves.

Kremasjonsavgiften utgjorde i 2012 ca. 40 mill. kroner.

Ansvar for båretransporten til krematoriet foreslås flyttes fra NAV til gravplassforvaltningen. Et lokalt ansvar for å sørge for transporten kan skape et insentiv til å ta ansvar for etablering og vedlikehold av en effektiv krematoriestruktur. Midlene (ca. 22,5 mill. kroner) foreslås som en følge av dette overført fra bevilgningen til NAV til rammetilskuddet til kommunene.

Kirkeansatte er enige i at kremasjon og gravlegging skal likestilles og at kremasjonsavgiften oppheves.

Overføringer til kommunene bør «øremerkes».

Dette blant annet for å sørge for at gravplassforvaltningen sørger for en verdig transport av avdøde til krematoriet. Det er viktig at man ikke bruker løsninger på transport som kan være utfordrende for ansatte og pårørende å føle at er en «verdige siste reise» for å spare penger. Dette kan fort bli et tema ,spesielt på små steder, og ansatte skal ikke være nødt til å være den som skal si at man skal slakke på dette kravet hvis de kan få andre goder istedenfor.

Kommunene skal være pliktige til å ta i mot utenbygds gravlegging. Brukerbetaling for gravlegging i en annen kommune enn avdødes bostedskommune oppheves

Utvalget går inn for en økonomisk likestilling mellom innenbygds- og utenbygds gravlegging. Det anslås at ca. 8 pst. av gravleggingene skjer i annen kommune enn der avdøde var folkeregistrert ved dødsfallet, og at utenbygds gravlegging er dyrere for de etterlatte. *Oppgjøret mellom de involverte kommunene bør skje gjennom en fastsatt oppgjørsordning mellom gravplassforvaltningene, fremfor at de etterlatte må betale.*

De samlede inntektene for gravferdsforvaltningen fra betaling for utenbygds gravlegging i 2013 var ca. 12,1 mill. kroner.

Kirkeansatte er enige i at kommunene skal være pliktige til å ta imot utenbygds gravlegging og at brukerbetaling ved dette faller bort. .

Pårørende skal ikke få følelsen av at de er til bry eller påfører Fellesrådet kostnader.

Det er viktig at dette blir kunngjort godt i de lokale medier over det ganske land.

Endring av avgiften for feste av grav slik at innbyggerne behandles likt

Utvalget foreslår at alle gravlegginger skal utløse 20 betalingsfrie år uansett hvilken type grav (tilvist eller festet) som velges. Den betalingsfrie perioden skal ikke ha sammenheng med fredningstiden, som kan variere ut fra lokale forhold. Det skal være samme festeavgift for alle graver i kommunen, uavhengig av om det er gravlegging av innenbygds eller utenbygds beboere. Satsen på festeavgiften skal fortsatt fastsettes lokalt.

Utvalget legger til grunn at kommunesektorens økonomiske tap som følge av bortfall av adgangen til å kreve festeavgift fra dag én i festet grav, og fra dag én i utenbygds grav, vil utgjøre 52,2 mill. kroner pr. år.

Kirkeansatte er i utgangspunktet enig i at alle gravlegginger – både urner og kister- skal ha 20 betalingsfrie år uansett om gravstedet er nytt eller allerede festet. Det skal fortsatt betales festeavgift fra dag 1 for de graver som festes sammen med den gravlagte.

Men dersom det ikke gis en årlig kompensasjon direkte til Fellesrådene basert på lokale tall, vil dette være svært betenkelig da en stor del av inntektene kommer fra feste av graver. I så fall ønsker Kirkeansatte at man fortsatt skal ha anledning til å ta betaling for festeavgifter slik det er i dag.

Tiltak for å få bedre statistikk og mer forskning på gravferdsområdet

Utvalget foreslår at kommunene skal rapportere utvalgte resultater og tall fra gravplassforvaltningen i KOSTRA hvert år. En utvidet statistikk i KOSTRA vil, etter utvalgets oppfatning, være et redskap i planleggingen for å møte økningen i tallet på døde i de neste tiårene.

Kirkeansatte har i utgangspunktet ikke noe imot at man skal innføre slike rapporter – det kan være et nyttig verktøy. Det er derfor ønskelig at før en slik rapportering skal innføres må det sies noe om omfang av en slik rapport.

Kirkeansatte vil påpeke at det ofte er administrasjonen som blir den reelle utøver av statistikkføringer, og dette medfører da flere oppgaver og større ansvar for de ansatte uten at det gir seg utslag i økt lønn.

Videre vil vi påpeke at nye oppgaver krever ekstra opplæring, og at dettet er store forskjeller på Kirkevergenes prioriteringer når det gjelder å stille midler til rådighet for opplæring av ansatte- alt fra at de ansatte får lønn under utdanning til at man ikke får reise på enkle kurs som medfører kostnader for Fellesrådet.

Endringer i forvaltningsoppgaver

Utvalget foreslår at oppgavene som bispedømmerådene har etter gravferdsloven og gravferdsforskriften, overføres til Fylkesmennene.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Som følge av utvalgets forslag om å oppheve hjemler for brukerbetaling anslår utvalget et samlet inntektsbortfall for gravferdsforvaltningen på 104,3 mill. kroner. Dette foreslås kompensert gjennom økte rammeoverføringer til kommunene, etter den generelle kostnadsnøkkelen. Utvalget legger til grunn at kommunene da vil øke overføringene til de kirkelige fellesrådenes gravplassforvaltning i tråd med de lokale behovene.

Kirkeansatte er skeptisk til generelle overføringer til kommunene fordi det nå ser ut som at kirka er blitt en salderingspost i flere sammenhenger. Selv om dette kan bli lagt inn under «lovpålagte» tjenester, er vi redde for at det på sikt kan skape dårligere økonomi for fellesrådene og dermed ansatte.

Forslag som utvalget vurderer til å være på siden av mandatet

Utvalget foreslår at de nærmere vilkårene for askespredning skal framgå mer direkte av gravferdsloven, og at behandlingen av søknader om askespredning legges til den lokale gravplassforvaltningen, med Fylkesmannen som klageinstans.

Utvalget foreslår også at det åpnes for askespredning på gravplass, og at det gis adgang til gravlegging i kolumbarium på gravplass.

For å unngå konflikter i lokalsamfunnene og for at lokale kirkeverger skal bli satt i vanskelige situasjoner, mener vi at det riktig at beslutningsnivået er der det er i dag. Kirkeansatte ønsker derfor at søknader om askespredning fortsatt skal behandles av Fylkesmannen.

Så både av hensyn For øvrig er det et tema om man skal vurdere om det skal være med en representant for kirka under askespredninger – på lik linje med urnenedsettelse – for å kunne bekrefte at spredningen skjer på anvist sted. Det vil i såfall være viktig at arbeidstid / godtgjøring avklares med den ansatte på forhånd.

Kirkeansatte ønsker ikke at det skal åpnes for askespredning på gravplassen.

Kirkeansatte ønsker heller ikke at det skal gis adgang til gravlegging i kolumbarium. Dette har vært prøvd noen steder og de av våre ansatte som refererer til dette, er ikke fornøyd med denne løsningen. Både av hensyn til vedlikehold og tilgangsmuligheter for pårørende

Med hilsen

Geir Møller

Leder i Kirkeansatte i Delta

E post: Kirkeansatte@delta.no

Tlf 45 47 69 96